

Lovforslaget, der indeholder *Realitetsændringer* i Forhold til den nugældende Lovgivning, er trykt med kursiveret Sats, skal man til de enkelte Paragraffer gøre følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Ved Loven af 1. Juli 1927 blev Adgangen til at faa Arbejdsanvisningskontorer anerkendt af det offentlige indskrænket væsentlig, idet der ved Siden af de ved Loven oprettede Amts-Arbejdsanvisningskontorer kun blev givet Adgang til at meddele Anerkendelse og dermed Ret til Statstilskud til Kontorer i Købstæder med over 10 000 Indbyggere eller til andre Kontorer, hvis Virksomhed havde haft et vist Omfang.

Desuden kunde andre, hidtil anerkendte Kontorer faa Adgang til at bevare Anerkendelsen, men uden Ret til Statstilskud.

I Henhold til disse Bestemmelser er der herefter meddelt Anerkendelse til Arbejdsanvisningskontorer i følgende Kommuner: Charlottenlund, Fredericia, Frederikshavn, Helsingør, Kolding, Lyngby, Maribo, Nakskov, Nyborg, Sønderborg og Tønder.

Alle disse med Undtagelse af Kontorerne i Lyngby og Tønder er blevet anerkendt med Ret til Statstilskud — en Trediedel af Kontorets Udgifter — i Henhold til § 2, Stk. 10, i Loven af 1. Juli 1927.

Som det vil fremgaa af nærværende Lovforslags §§ 6—8 foreslaas det, at der i forskellige Henseender gøres Begrænsninger i Privates Adgang til at medvirke ved Anvisning af Funktionærer og Arbejds-kraft til husligt Arbejde. Det vil da kunne forventes, at der som Følge heraf vil blive stillet Krav til den offentlige Arbejdsanvisning, som denne næppe vil kunne fyldestgøre med Bibeholdelse af de ret snævre Rammer, som den nuværende Lovgivning fastsætter for Anerkendelse af Arbejdsanvisningskontorer. Under Hensyn hertil foreslaar man da i § 1, Stk. 2, at der fremtidig gives Adgang til at meddele offentlig Anerkendelse til Kontorer i Købstæder uden Hensyn til disses Indbygger-antal samt i øvrigt i andre Kommuner, hvor Forholdene efter Ministerens Skøn i særlig Grad taler derfor.

Til § 2.

Formuleringen af Paragraffens Stk. 1 foreslaas ændret i forskellige Henseender, saaledes at Indholdet af Bestemmelsen tydeliggøres.

Man foreslaar saaledes, at der for alle Kontorerne Vedkommende samtidig med

Valget af Medlemmer til Bestyrelsen foretages Valg af Suppleanter til denne.

For Provinskontorerne Vedkommende har man dernæst foreslaaet det udtrykkelig fastsat — den nugældende Bestemmelses Formulering kan efterlade nogen Tvivl i saa Henseende — at Forholdstalsvalg skal bringes til Anvendelse, naar det kræves af noget Medlem af det kommunale Raad.

Af Bestyrelsen for Arbejdsanvisningskontoret i København vælges efter de nugældende Regler 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere af Københavns Borgerrepræsentation, medens 1 Arbejdsgiver og 1 Arbejder vælges af Frederiksberg Kommunalbestyrelse. I Stedet herfor stiller man nu Forslag om, at de paagældende 3 Arbejdsgivere og 3 Arbejdere vælges af Københavns Borgerrepræsentation og Frederiksberg Kommunalbestyrelse i *Forening efter Forholdstalsvalg*, hvorved de to Kommuners Repræsentation i Bestyrelsen i højere Grad bliver Udtryk for Forholdet mellem Kommunerne og mere i Overensstemmelse med disses Andel i Kontorets Udgifter, jfr. Forslagets § 2, Stk. 9 i Slutn.

Bestemmelsen i Paragraffens Stk. 6 om Dagpenge for Bestyrelsen har man ændret saaledes, at Bestyrelsen faar en Ret til Dagpenge.

Som nævnt i Bemærkningerne til § 1 er der efter den nugældende Lovgivning Adgang til at anerkende Arbejdsanvisningskontorer, til hvilke der ikke ydes Tilskud fra Staten, og hvis Udgifter derfor alene bæres af den Kommune, der har oprettet Kontoret. Under Hensyn til, at de Krav, der fremtidig kan ventes at blive stillet til den offentlige Arbejdsanvisning, ikke kan ventes fyldestgjort alene af Amts-Arbejdsanvisningskontorerne, hvorfor de øvrige anerkendte Kontorer vil faa Betydning ogsaa for andre end den Kommune, af hvilken de oprettes, maa det anses for rimeligt, at der fremtidig gives alle anerkendte Kontorer lige Adgang til Statstilskud, svarende til en Trediedel af Udgifterne. Man har derfor i Paragraffens Stk. 10 stillet Forslag herom.

Til § 4.

I Henhold til den nugældende Lovs § 4, Stk. 8, er der Adgang til for Arbejds-nævnet at indanke de Afgørelser, som Direktøren træffer i Sager, hvor Arbejdsanvisningskontorer nægter at give en Arbejdsgiver Oplysning om, hvorvidt bestemte Arbejdere, der ønskes anvist til et Arbejde, er ledige. Da det imidlertid efter Ministeriets Formening maa anses for unød-